

Nyfikenhetsvandring 13 - Trasighetens gåta (skapelsen del V)

Bidrag från Bengt Pleijel
2006-01-01
Senast uppdaterad 2009-03-08

Detta är nyfikenhetsvandring 13 Kära Nyfiken! Du behöver inte ligga kvar i struten längre. Nyfiken i en strut får nu titta ut och gå på nya nyfikenhetsupptäcktsvandringar.

Den här gången behöver vi mycket ljus för vår vandring. Vi skall gå ned i de dunkla grotterna av tillvaron. Ned i de slingrande mörkerstigarna där man så lätt går vilse och irrar bort sig och blir vrickad. Vi ska nu försöka upptäcka Trasighetens gåta.

Men vi ska inte gå ensamma dit. Jesus blir vår guide. Han säger på ett ställe att han är världens ljus och att den som följer honom inte skall vandra i mörkret utan ha livets ljus (Joh 8:12).

Vi behöver hans ljus ty vi undrar ju ofta vad det är för dunkla krafter som styr oss. Vi skakas av allt lidande. Varför är det så många murar mellan oss? Varför är vi så stygga mot varandra och så rädda för varandra? Varför gör vi varandra illa, när vi vet att inte borde göra det? Varför är vi så sällan lyckliga, trots att vi har det så bra? Varför sugs vi så ofta mot vår vilja fast vid det som ont och styggt?

För att förstå en människa kan det vara viktigt att se hur hennes barndomsupplevelser har format och präglat hela hennes liv. För att förstå vad som hänt med mänskligheten är det viktigt att se hur det som hänt i mänsklighetens barndom satt sina spår i hela mänsklighetens historia.

Vi befinner oss fortfarande i orden JORDENS SKAPARE. Vi repeterar bara vad vi varit med om de senaste vandringarna: På vandring 9 träffade vi honom som är Jordens skapare. Och du fick då också veta hur fantastisk du själv är. På vandring 10 kom vi med i en lovsångskör som sjöng om Alla dessa dagar i skapelseberättelsen och fortsatte på vandring 11 att sjunga om Alla dessa tröstor. "Kom låt oss höja fröjderop till Herren..."

Och du kommer väl ihåg den ljuvliga tiden då vi under den tolfte vandringen fick vandra omkring i Den underbara trädgården. Nu ska vi gå in på svårare ämnen. Vi ska tillsammans försöka lösa Trasighetens gåta. Det blir femte upptäcktsvandringen in i trosbekännelsens ord om Jordens skapare. Här kan du repetera vandring 9-12 När vi nu går in på trasigheterna kan det hända att det blir reaktioner och explosioner i ditt inre. Du fylls av ilskor över det jag skriver och grips av grubblor. Eller kanske tvärtom: Du får Aha-upplevelse. Du fylls av glädje och får behov av att skriva några tröstor till den som sliter med dessa vandringar. Skriv gärna ner dem till mig. Klicka bara på "Klicka här" längst ner vid mitt namn den kan ta emot både ilskor och grubblor och glädje och tröstor.

På vår jakt efter Trasighetens gåta startar vi med de mörka tankarna i 1 Moseboken kapitel 3. Du behöver inte bli mörkerrädd om du vrider på strömbrytaren till Joh 8:12 (se ovan). Om du håller Jesus i ena handen och mig den andra behöver du inte känna dig så skraj.

Hänger du med?
undrar

Jordens skapare

(Del V: Trasighetens gåta) Trasighetens ABC Teologisk diskussion i buskarna Hur man klarar av ofromma teologer På ormens maktområde Teologisk diskussion i buskarna

Vi går nu över till 1 Mosebokens tredje kapitel. Slå upp det och läs (eller skriv ut denna sida). Där händer plötsligt något. Det prasslar till i buskarna. En orm ringlar fram. Det var inte så märkligt, tyckte Eva, som såg den först. Och inte heller var det för henne så märkligt att denna orm börjar tala till henne och det på ren svenska. Det var ju så mycket nytt och spännande som hände där i den underbara trädgården och ingenting kunde egentligen förvåna henne.

Vi två, du och jag, som står bredvid och ser på och lyssnar har ju fått facit i vår hand och vet att Ormen är den onda makten, som vill få oss loss både från Gud och från varandra.

Vi hör hur ormen säger: Skulle då Gud ha sagt: Ni skall inte äta av något träd i lustgården?

Ormen talar fromt och vackert. Han inger förtroende. Han talar om Gud, ty han tror ju på Gud och vet att han finns. Han kommer inte heller med några våldsamma frestelser och säger: "Nu skall jag lära er något riktigt syndigt och äckligt och spännande..."

Nej, han kommer för att prata om högst allvarliga saker. Han diskuterar teologi. Han för in kvinnan på ett samtal om hur man skall tolka bibeln. Han överdriver kanske en smula. Han lägger till och drar ifrån och spetsar till. Men det är ju så man alltid gör i teologiska debatter. Och detta är metoden på vilken han lyckas få över Eva på sin sida. Metoden lyckades då. Och den lyckas ofta nu.

Var därför vaksam. Vad djävulen gör går ut på att få det att gå sönder mellan oss och Gud och mellan oss och andra. I 1 Mosebokens tredje kapitel får vi en inblick i Djävulens taktik. Den händelse kallas DET FÖRSTA SYNDAFALLET. Där ser vi hur han uppträder som teolog.

Vi behöver lära oss hur man kan sätta ofromma teologer på plats.

Hur man klarar av ofromma teologer Tre goda regler

1. Tag inte bort någonting från Guds ord
2. Lägg inte till någonting från Guds ord
3. Förändra inte någonting av Guds ord

1. Tag inte bort någonting från Guds ord
Både ormen och kvinna gör det. Låt oss först se vad ormen tar bort. Han uppmuntrar inte kvinnan direkt att strunta i vad Gud säger. Han tar bara bort en liten bit och som gör att hela grunden vacklar. Han tar bort HERREN. I 2:16 står det: Och HERREN Gud bjöd mannen och sade.

I 3:1 säger Ormen: Skulle då Gud ha sagt ... Ordet Gud är den allmänna benämningen på Gud. Ordet HERREN är den personliga benämningen på Gud. Tag bort HERREN och kvar blir en opersonlig Gud. En idé. Man talar om "Tillvaron", "livet", "den Högste". Gud blir inte HERREN, den jag anförtror mig åt och som jag älskar och vill hålla mig till.

Lägg märke till hur kvinnan följer efter och också hon glömmet ordet Herren...om frukten på det träd som står mitt i lustgården har Gud sagt...

Inte HERREN Gud. Det är lätt att glida in i ett allmänt tal om Gud. Med munnen talar man kanske rätt om Gud. Men det man säger pekar inte på någon nära samhörighet med Gud, min käre himmelske Fader.

Men kvinnan tar bort ännu ett ord. Bara ett litet ord. Ordet FRITT. Gud hade sagt att de fritt fick äta av alla träd (2:16). Men i 3:2 glömmet Eva ordet fritt. Ett enda litet ord som förändrar hela hennes livssyn.

Herren Gud var generös. Han ville ordna på bästa sätt för de två människorna. Han slösade sin kärlek. Han lät dem leva i frihet. fick fritt ströva omkring i den underbara trädgården. De fick fritt äta av alla träden. De fick bara ett förbud.

När vi glömmet vad Gud säger i sitt ord kan Den onda makten få oss att tro nästan vad som helst om Gud. Man stirrar mer på buden än på Guden. Man rycker loss buden från dess verkliga sammanhang: Guds gränslösa godhet. 2. Lägg inte till någonting till Guds ord

Både ormen och kvinnan gör det. Det finns ett träd som de inte får äta av. Men ormen lägger till alla andra träd också. Skulle då Gud ha sagt: Ni får inte äta av NÅGOT TRÄD i lustgården?

Ormen lägger till och han överdriver. Och på detta sätt lurar han in kvinnan på en liten diskussion. Hon går i försvarsställning och korrigerar hans påstående.

Men lägg märke till hur kvinnan drivs att också lägga till någonting. Hon säger: .....men om frukten av det träd som står mitt i lustgården har Gud sagt: Ni skall icke äta därav. EJ HELLER KOMMA DÄRVID.

De orden hittar hon på själv. Så hade Gud aldrig sagt. Hennes tankar går från en Gud som är stor och generös och säger att de fritt får äta av alla träd utom ett. Och nu kommer en Gud som är kitslig och besvärlig och som säger: Låt bli! Inte röra! Vilken gudsbild får vi här?

När en människa tappar tron på HERREN dras hon in i en ännu strängare lagiskhet. Hon litar inte riktigt på Gud. Det räcker inte med vad han har sagt. Hon måste säga och göra en massa saker själv också. Hela gudsförhållandet blir bara bud och regler och akta dig.

Denna stränga lagiskhet är kanske ett tecken på eller ett sätt att komma undan Gud. Jag vill inte vara beroende av Gud. Det är inte Gud utan mitt eget JAG som står i centrum. JAG vet... JAG kan .. JAG sköter mig ... jagiskhet blir lagiskhet. 3. Förändra inte någonting av Guds Ord Kvinnan gör så. Och ormen gör så.

Låt oss titta på damen först. Gud hade förbjudit mannen att äta av kunskapens träd på gott och ont. Han hade sagt vad som skulle hända om han gjorde så: Ty när du äter därav skall du döden dö. (2:17)

När kvinnan berättar om detta säger hon: så att ni icke må dö. (3:3) Alltså lite uppmjukad, lite kvinnligt varmare, snällare. Det kanske blir så att ...

Men då kastar ormen masken! Han hugger till, uppkäftigt, fräckt, triumferande: Ingalunda skall ni dö...

Ormen beskyller alltså Gud för att vara en lögnare. Gud har sagt något som inte stämmer. Men Gud vet att när ni äter därav skall edra ögon öppnas

så att ni blir såsom Gud och förstår vad gott och ont är.

(3:4)

På ormens maktområde

Ormen har nu lurat in Eva på sitt maktområde. Från denna nya utsiktspunkt ser hon på Kunskapens träd. Det vattnas i munnen. Det ser ut att vara ett gott träd. Och mycket vackert. Ett ljuvligt träd. Egentligen hade hon inte tänkt att ta det. Men hon sträckte upp handen mot det. Hon smekte det. Precis som du gjorde den gången du gick in i grannens trädgård. Du hade inte tänkt att ta något påron. Inte! Men du smekte det bara lite. Och så plötsligt låg det där i din hand... Och hon tog av dess frukt och åt.

Lägg märke till hur enkelt och naturligt DET STORA SYNDAFALLET skildras. Det är ofta småsakerna som får oss att snubbla.

Eva ger också åt sin man. När någon går bort från Gud, drar hon andra med sig i fallet. Frestaren utbildar oss till frestare. Det står inte vilken frukt det var fråga om. Tanken på att det var ett äpple beror på likheten mellan ordet äpple och ordet synd i den latinska översättningen. Synd heter på latin malum. Äpple heter malus. Det är lätt att det går snett när man tar det lätt med det som är rätt. På nästa vandring skall vi se vad han som är Jordens Skapare gör för att vrida rätt det som kommit snett därför att man tar det lätt med det som är rätt. Men innan du slutar, tänk till!

Berätta för dig själv 1. om den teologiska diskussionen i buskarna

2. om tre goda regler för att klara av ofromma teologer.

3. om hur det stora syndafallet gick till.